

ЮВІЛЕЙ ІРИНИ ВОЛОДИМИРІВНИ МУЗИКИ

І. В. Музика – відома українська дослідниця, знаний фахівець у галузі історії та теорії держави і права, історії політичних і правових учень, філософії та соціології права, авторка більш як 200 наукових праць.

За свою понад 30-літню працю в Інституті пройшла шлях від молодшого наукового співробітника до багаторічного заступника завідувача відділу історико-правових досліджень. Вона особисто керувала кількома НДР, є співавторкою ґрунтовних монографічних досліджень «Правова ідеологія і право України на етапі становлення тоталітарного режиму. 1929–1941» (2001), «Правовий звичай як джерело українського права: історико-юридичне дослідження» (2006), «Судова влада в Україні (від античності до сьогодення)» (2014), які були високо оцінені науковою громадськістю. Наукові позиції вченої із засадничих питань праворозуміння, предмета та методології історико-правової науки, філософії та соціології права були узагальнені у «Нарисах з історії права і філософії права» (2017).

Про високий фаховий рівень Ірини Володимирівни свідчить її активна участь у підготовці провідних енциклопедичних видань України. Вона є авторкою понад 70 статей у таких з них, як: «Етнонаціональний розвиток України. Терміни, визначення, персоналії» (1993), «Мала енциклопедія етнодержавознавства» (1996), «Юридична енциклопедія» (1999–2004), «Історико-політичні уроки української державності. Енциклопедичний словник» (1998), «Антологія української юридичної думки» (2002–2004), «Політологічний енциклопедичний словник» (2004), «Великий енциклопедичний юридичний словник» (2007), «Історична енциклопедія України» (2006), «Велика українська юридична енциклопедія» (2016, 2017).

І. В. Музика, окрім плідної наукової діяльності, значну увагу приділяє підготовці освітянських і наукових кадрів. За багаторічну педагогічну працю відзначена вченим званням доцента. Вона особисто підготувала 6 кандидатів наук, фахівців у галузі історії права, щедро передаючи їм свої знання і досвід, а сотні студентів упродовж майже 20-літньої викладацької кар'єри отримували від неї уявлення про фундаментальні основи юриспруденції. Окрім того, її особистим здобутком є наукова доля доньки – Лесі Вікторівни, нині – кандидата юридичних наук, старшого наукового співробітника, нашої колежанки.

Дослідниці притаманні широка ерудиція, глибоке розуміння державно-правових процесів і явищ та їх філософського підґрунтя, творча дисципліна та скрупульозність, принциповість і відповідальність, що викликає глибоку повагу у колег і учнів. Її праці відзначаються досконалим знанням матеріалу, обґрунтованістю висновків і новаторськими підходами, мають безперечний авторитет у науковому середовищі.

Вона є активним членом Міжнародної асоціації істориків права, долучаючись до організації конференцій, що проводяться під її егідою, та як член редколегії видань її матеріалів. За сумлінне і фахове виконання професійних обов'язків та за багатолітню плідну працю ушанована почесних відзнак Президії НАН України, Міністерства освіти і науки України, Інституту держави і права імені В. М. Корецького НАН України тощо. Колеги та учні незмінно високо цінують її за людську гідність, самовіддане служіння юридичній науці та освіті, високий професіоналізм, чуйність і порядність.

Зичимо Вам, дорога Ірино Володимирівно, подальших творчих звершень, міцного здоров'я, добробуту, оптимізму й натхнення, людського щастя, миру та добра.

Редакційна колегія щорічника «Правова держава» приєднується до цих добрих побажань на адресу своєї постійної авторки.